Написав Неоніла Мазепа
Четвер, 08 березня 2012, 12:05

Піддайся, людино

Ти Боже творіння, людино,
Шедевр Неземного Митця .
Та разом із цим – ти лиш глина
В руках Гончаря і Творця .

І ти – не коваль свого щастя,
І долі своїй – не коваль.
Життєвим задумкам й пристрастям
Не ти є господар, на жаль.

Ти є лише гостем в цім світі
Й живеш на позичені дні,
І можеш щохвилі, щомиті
У інші світи відійти.

Тому покорися, людино,
Із глиняних надр підведись,
Щоб ВІН на тебе оком кинув
І з тебе щось путнє зліпив.

Іди на вівтар,тверда глино,
Стань м'ягким і теплим куском.
Гончар тебе з радістю змінить
У амфору з добрим питвом.

Тебе буде Бог наповняти
З небесних пречистих криниць.
З тебе будуть спраглі алкати,
Даси ти їм силу і міць!

І буде з тебе лише литись
Олива й солодка вода.
І стануть до тебе тулитись
Дитина, старий, молода.

Ніколи не будь твердоглинним,
Щоб творивом Господа стать.
Будь Богу покірна, людино,
Й заповнить тебе благодать.